

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

2. Scelera diu tegi non possunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

chi, mœchæque perpendere, utique caverent, & dicerent: *tantipœnitentia non emo.* Atque ut taceam historias, Tereus per fabulam sine fabula documentum est, quid sit libidini frena permittere, & conjugali fidei labem inferre. Nam quod Philomelæ, uxoris forori reluctanti, & per Sacra omnia obtestanti, vim nefarius intulerit, linguam excœcuerit, eam custodia mandavit: Progne filium parvulum Ityn in frustra conciderit, in cibum coxerit, apposuerit, incestificus maritus in ventrem absconderit: exinde furis agitato in volatilem bestiam immigravit, eandemque pœnam uxor & huius soror subierint, quænam alia fuit causa, quam nefandum adulterii scelus, cuius hi fructus existunt?

II. (b) Credebat impurissimus homo cum excissa Philomelæ lingua, criminis etiam notitiam elinguatam, & cum custodia in solitario loco abdita, flagitium quoque tenebris obtectum esse. Sed falsus est sceleratissimus pudoris alieni prædo; quod tacent homines, mutæ loquuntur picturæ; turpissimi facti infamia iisdem cum upupa pennis volat. Apud Martialem lib. 2. Epigram. Ponticus quidam nomine, servum, ut he domini scelus enuntiaret, pari crudelitate elinguavit; sed quod unus dixisset, postea omnes coeperunt loqui;

Abscissa servum quid fœdas, Pontice, linguâ,
Nescis tu populum, quod tacet ille, loqui?

Ita factum est Tereo, ita factum innumeris, & sit etiam hodie plurimis, quorum flagitia clam perpetrata, Nemesis in apertum produxit. Neque semel contigit, ut bestia manifestarent scelera, quæ hominum nequitia summo studio celabat. Ælianus refert lib. 7. c. 25. de canicula Sicula, quæ adulterum in domo absconditum prodidit. Idem lib. 8. c. 20. narrat heram adulterantem à ciconia excæcatam. *Bessus* apud Plutarchum de *sera Numinis vindicta*, cum patrem nefando parricidio sustulisset, diuque scelus illud clanculum habuisset; postea temporis, foras cœnatum prodicens, nidum fortè hirundinum hastâ dejecerat, pullosque ad unum omnes interfecit. Interrogatus à prætereuntibus de insolentia facti: *non, inquit, auditis hirundines falsa de me vociferari, & testari, me patris mei esse interfectorem?* Mirati, qui intererant, hunc sermonem ad regem detulerunt; & Bessus suo iudicio accusatus, tum deinde convictus, pœnas luit. Credo has hirundinum accusatrices voces ortum à Progne duxisse, quæ quidem hirundineas pennas induit, memoriam tamen adulterantis Terei non exiit, nec de eo queri cessavit. Idem etiam hodie Philomela facit, de qua Bilbilianus Poëta:

A a 3

Flet

(b) Scelera dæm regi non possunt.

Flet Philomela nefas incesti Tereos, & quæ
Muta puella fuit, garrula fertur avis.

III. (c) Disce præterea, quid sit irritasse Zelum conjugalem. Salomon Proverb. c. 6. *Zelus & furor viri non parcat in die vindictæ.* Tragicum est, quod ex Balinghen de triumpho castitatis refert Henric. Engelgrave Dom. 15, post Pentec. Vir illustri Pedemontanus, deprehensa uxore in adulterio, exarsit adeo, loris ut mœcho manus & crura constringi præciperet; carnificis vices uxorem, ac pedisequam, eius lenam, subire coëgit, & amasium ad trabales clavos parieti infixos suspendere. Quo supplicio peracto, fenestras & ostium infamis cubiculi opere cæmentario ocludi, & illic conjugem cum ancilla includi curavit, pane & aqua per angustam rimam suppeditatâ; donec putrescentis cadaveris intolerabili fœtore ambæ horrendum in modum contabuerunt. Similis & reciprocus, quin etiam furentior est Zelotypia uxorum in maritos ruptæ conjugalis fidei reos. Illæ enim implacabiles rugiunt, & sæviunt non aliter, quàm leonæ vel tigrides raptis catulis, nec prius desistunt, quàm furori suo, maritali sanguine litarint. Ita scribit Cicero lib. 2. offic. Alexandrum Pheræum Thessalorum regem, à Thebe uxore interfectum propter pellicatûs suspicionem. Et Justinus lib. 26. narrat, *Demetrium* Antigoni Macedonum Regis filium, jussu *Arsinoës* uxoris interemptum, quod cum Berenice socru stupri consuetudinem haberet. *Clytemnestra* audito Agamemnomem maritum Chryseidos Thebanæ puellæ amore teneri, se adulterio cum *Ægistho* polluit, & eius ope, maritum interemit. Sed multorum instar est, quod scribit Apollonius Rhodius lib. 1. Argonaut. Lemnias mulieres Zelotypiâ incensas, quod mariti captivas quasdam feminas adamarent, eos omnes, & præterea genus universum masculinum obruncâsse. Memorabile est, quod de *Chiomara* Tolisto-Boiorum regina refertur, eam pudoris sibi captivæ à Centurione erepti injuriâ concitatam, dum persolutô Iytrô, osculum ab abeunte rapit odiosus amator, homini nihil tale metuenti per duos servos caput abstulisse, illudque veste involutum, velut opimum pudicitæ triumphantis spoliû ad mariti pedes abjecisse. Andreas Brunner in Annal. Boior. ex Val. Max. lib. 6. Verè Satyricus:

----- mulier sævissima tunc est,

Cùm stimulus pudor admovet. Juven. Sat. 10.

Et Seneca in Medea:

Nulla vis flammæ, tumidique venti

Tanta, nec teli metuenda torti,

(c) *Zelus fidei conjugalis læsæ.*

Quanta